

Sygn. akt: I C 1651/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Żywicki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 września 2017 r. w O.

sprawy z powództwa P. (...) z siedzibą we W.,

przeciwko G. B.,

o zapłatę,

oddala powództwo.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 1651/17

UZASADNIENIE

Powód P. (...) we W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 2249,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że strona pozwana zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę pożyczki pieniężnej. Powód na podstawie umowy cesji przejął od wierzyciela pierwotnego wierzytelność wobec strony pozwanej. Na dochodzoną kwotę składała się: należność główna w kwocie 1735,06 zł oraz odsetki skapitalizowane w wysokości 514,74 zł.

Pozwana G. B. nie wniosła odpowiedzi na pozew, nie stawiła się także na rozprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20.11.2015r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. a powodem została zawarta umowa cesji bliżej niesprecyzowanych wierzytelności. Przeniesienie wierzytelności miało nastąpić „pod warunkiem uiszczenia w całości Ceny K.” (pkt 2.3 w zw. z pkt 16.7 umowy).

W dniu 24.01.2017r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, podpisany przez A. T., działającą na rzecz (...) S.A. we W.. W wyciągu tym stwierdzono, że według ksiąg funduszu strona pozwana posiada zadłużenie wobec funduszu w kwocie 2249,80 zł.

(dowód: umowa cesji k. 19-24; wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego k. 26).

(...) S.A. we W. (będący innym podmiotem niż reprezentujący powoda (...) S.A. we W.) sporządził pismo z dnia 22.12.2016r. zawierające wezwanie strony pozwanej do zapłaty.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 27)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 339 §1 i 2 kpc jeżeli strona pozwana nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie sądu okoliczności przytoczone w pozwie oraz w pismach doręczonych pozwanemu przed rozprawą budziły wątpliwości sądu, zaś dowody zaoferowane przez powoda nie pozwoliły na podzielenie jego twierdzeń.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem strony pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy cesji wierzytelności, na podstawie której miał nabyć wierzytelność przeciwko stronie pozwanej. W świetle umowy warunkiem przeniesienia nabywanych wierzytelności była zapłata określonej w umowie ceny. Powód nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na okoliczność ziszczenia się tego warunku.

Ponadto z samej umowy tej nie wynika, aby przedmiotem obrotu była wierzytelność wobec strony pozwanej i aby powód stał się nabywcą jakiegokolwiek wierzytelności przysługującej zbywcy względem strony pozwanej. W umowie wierzytelność taka nie jest wymieniona.

Powód wprawdzie załączył wydruk „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji” (vide: k. 25) jednakże zdaniem Sądu nie jest to wystarczający dowód na to, że powód nabył przedmiotową wierzytelność. Nie wynika z niego, aby był integralną częścią umowy sprzedaży wierzytelności. Dokument ten został sporządzony przez powoda i może stanowić jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie określonej treści.

Dowodem na nabycie wierzytelności nie jest bynajmniej pismo z wezwaniem do zapłaty (vide: k. 27), co do którego brak jakiegokolwiek dowodu, że zostało doręczone pozwanemu i które w dodatku sporządzone zostało przez podmiot inny ((...) S.A.) niż reprezentujący powoda ((...) S.A.).

Mocy dowodowej w postępowaniu cywilnym nie ma wyciąg z rachunku funduszu (vide k. 26) – jest to dokument prywatny, pochodzący od powoda i zawierający li tylko jego twierdzenia o istnieniu wierzytelności – art. 194 § 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (DZ. U. 2014.157 t.j.; por. też wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011r., sygn. P 1/10, publ. OTK-A 2011, nr 6, poz. 53, z dnia 12 grudnia 2006 r., P 15/05, OTK-A 2006, nr 11, poz. 171 oraz z dnia 19 lutego 2003 r., P 11/02, OTK-A 2003, nr 2, poz. 12).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12.07.2006 r. (V CSK 187/06, publ. MoP 2006/16/849), w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Żądanie zapłaty należności w sytuacji, gdy doszło do sprzedaży jej przez pierwotnego wierzyciela musi być udokumentowane w sposób wykluczający jakiegokolwiek wątpliwości dłużnika co

do wierzyciela uprawnionego do zapłaty, szczególnie aktualizuje się to w sytuacji, gdy te same wierzytelności coraz częściej przelewane są wielokrotnie i uczestniczą w tym podmioty profesjonalnie zajmujące się obrotem wierzytelnościami, co przybiera aktualnie coraz większy rozmiar.

Dodatkowo wskazać należy na fakt, że powód jako profesjonalista nie powinien zakładać, że strona pozwana nie stawi się na rozprawę i nie wda się w spór, zaś sąd opierając się jedynie na twierdzeniach pozwu wyda wyrok zaoczny w całości uwzględniający powództwo. Lektura treści pozwu i załączonych do niego dokumentów pozwala stwierdzić, że powód już w pozwie złożył stosowne wnioski dowodowe i załączył dokumenty mające być przedmiotem postępowania dowodowego. Liczył się zatem z możliwością powstania uzasadnionych wątpliwości w rozumieniu art. 339 kc a tym samym z koniecznością przeprowadzenia przez sąd postępowania dowodowego. Jednakże wymaganiom stawianym przez art. 6 kc oraz art. 232 kpc nie sprostał.

Z uwagi na powyższe okoliczności sąd oddalił powództwo.

/-/ SSR Piotr Żywicki